ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 23.05.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

75.

Londýnská dohoda o německých patentech.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ!

DNE 27. ČERVENCE 1946

BYLO SJEDNÁNO V LONDÝNĚ TOTO KONEČNÉ USNESENÍ S DOHODOU:

(Překlad.)

Konečné usnesení londýnské konference za účasti zástupců určitých členských států I. A. R. A. za účelem prozkoumání otázek spojených se zacházením s německými patenty.

Konference svolaná na pozvání vlád republiky francouzské, Spojeného království a Spojených států amerických, konala schůze v Londýně od 15. do 27. července 1946.

Konference se zúčastnily tyto delegace:

	Delegáti:	Poradci:
Vláda australská	p. H. F. E. Whitlam	
	p. L. B. Davies	
Vláda belgická	p. J. Hamels	
	Baron de Lettenhove	
Vláda kanadská	Dr. E. H. Coleman	p. K. J. Burbridge
		p. P. H. Russell
Vláda československá	p. Celestin Šimr	p. V. Sedláček
	p. Frank Kafka	p. B. Stuchlý
		p. J. Rieger
		p. F. Vohryzek
		p. J. Vojáček
Vláda dánská	p. Ehrenreich-Hansen	sl. Julie Olsen
	pí. Jansen Simonsen	
Vláda francouzské republiky	p. R. Monmayou	p. P. Dreyfus
	p. E. Mathon	p. O. Pichot
Vláda lucemburská	p. A. De Muyser	
Vláda nizozemská	Dr. H. Gelissen	p. J. Al
	p. J. Dyckmeester	Dr. J. M. Fehmers
		Dr. A. Koerts
		Dr. H. Jonker
Vláda norská	p. Bredo Stabell	p. Jacques Raeder
	Dr. Harald Aarflot	p. Johan Helgeland
Vláda Spojeného království	Sir Harold Saunders	p. J. L. Blake
	p. B. G. Crewe	
Vláda Spojených států amerických	p. Casper W. Ooms	p. Bennett Boskey
		p. Francis Brown
		p. John Green
		p. Howland H. Sargeant
		p. James Simsarian
		p. Robert Terrill
Vláda Jihoafrické Unie	p. G. D. Louw	
	p. E. Swart	
	nebo	
	p. D. B. Sole	

Sir Harold Sanders (Spojené království) byl zvolen za presidenta konference a pp. H. W. Clarke a T. H. Mobbs za sekretáře.

Konference vypracovala dohodu, jejíž text je uveden v příloze k tomuto konečnému usnesení (Final Act). Tato dohoda byla podepsána jménem vlád republiky francouzské, Holandska, Spojeného království a Spojených států amerických. Všechny ostatní vlády zastoupené na konferenci mohou přistoupiti k dohodě podepsáním do 31. prosince 1946. Ostatní členské státy Spojených národů a neutrální státy rovněž se mohou státi smluvními stranami v této dohodě. Delegace Australie, Kanady, Československa a Jihoafrické Unie doporučí svým příslušným vládám, aby dohoda byla podepsána jejich jménem.

Na konferenci byly přijaty tyto resoluce:

Resoluce č. 1:

Aby bylo zajištěno splnění dohody navržené v příloze, všechny vlády, jejichž delegace podepsaly tento Final Act, se zavazují, že počínaje 1. srpnem 1946, až do jejich rozhodnutí o podepsání této dohody, ani neprodají, ani nepřevedou, ani nezatíží, ani neomezí svých práv při udělování licencí k patentům spadajícím pod uvedenou dohodu, ani nepodniknou jiných kroků, které by měly rušivý vliv na jejich schopnost splnit podmínky dohody.

Vláda, která se rozhodne, že dohodu nepodpíše, okamžitě oznámí toto rozhodnutí vládě Spojeného království, která sdělí tuto informaci všem ostatním vládám zastoupeným na konferenci.

Australská delegace si přeje, aby byl zaznamenán její naprosto kladný postoj k resoluci, že však není s to vázati australskou vládu.

Resoluce č. 2:

Každá delegace doporučí své vládě, aby přikázala svým delegátům u IARA, aby podporovali návrhy:

a) aby reparační podíly vlád přistoupivších k dohodě uvedené v příloze nebyly zatíženy ve smyslu Pařížské Reparační Dohody hodnotou něm. práv k patentům nebo podílu na nich, udělených takovou vládou a k nimž možno získat bezplatné licence podle čl. 1 a 2 dohody a

b) aby IARA uvážila, zda-li reparační podíl vlády přistoupivší k dohodě má býti zatížen nějakou částkou resp. jakou v případech, kdy licenční poplatky nebo jiné platby byly nebo budou přijaty takovou vládou za německá práva k těmto patentům nebo za podíly na nich.

Belgická, dánská, lucemburská a norská delegace si přály zaznamenat, že podle jejich mínění tato resoluce je tak úzce spjata s dohodou, že názor jejich vlád na tuto resoluci bude záviseti na otázce, zda-li tyto budou ochotny podepsat dohodu.

Konference rovněž rozhodla, aby byly zaznamenány tyto body:

1. S výhradou stanovisek delegací francouzské a Spojeného království dole uvedených, podle názoru všech delegací vyslaných na tuto konferenci nyní prováděný program směřující k získávání rozboru a veřejnému rozšiřování německé technologie a „know-how“ se osvědčil neobyčejně prospěšným a mělo by býti v něm pokračováno. K podnětu ostatních delegací, delegáti Francie a Spojených států budou naléhati na své vlády, aby tyto požádaly vojenské okupační úřady v Německu, aby co nejdříve podle vlastní úvahy a v mezích možnosti použily při provádění tohoto programu školeného technického personálu a výzbroje (Physical equipment), které jim ostatní země zastoupené na konferenci jsou s to dodat.
2. Delegace Spojeného království, ačkoliv je názoru, že program nyní uskutečňovaný se osvědčil ve velké míře všeobecně prospěšným, prohlašuje, že vláda Spojeného království bude pokračovat v uveřejňování všech informací tohoto druhu získaných v Německu, že se však nemůže zúčastnit žádného doporučení v této věci, poněvadž neměla dostatek času, aby se poradila s okupačními úřady v Německu, což považovala vláda Spojeného království za nezbytné.
3. Francouzská delegace, ačkoliv se plně ztotožňuje se vším, co je uvedeno v odst. 1 shora, dodala, že by v této věci měly býti vzaty v úvahu otázky reciprocity. Na důkaz dole uvedení podepsali toto konečné usnesení (Final Act).

Vyhotoveno v Londýně 27. července 1946 v jazyce anglickém a francouzském, při čemž oba texty jsou autentické, v jednom exempláři, který zůstane uložen v archivu Spojeného království.

Vláda Spojeného království odevzdá všem vládám zastoupeným na konferenci ověřené opisy tohoto konečného usnesení (Final Act).

Za Australii: L. B. Davies.

Za Belgii: Baron A. Kervyn de Lettenhove.

Za Kanadu: E. H. Coleman. K. J. Burbridge.

Za Československo: Celestin Šimr. Dr. Frank Kafka.

Za Dánsko: N. J. Ehrenreich-Hansen. Dagmar Simonsen. Julie Olsen.

Za Francouzskou republiku: R. Monmayou. E. Mathon. P. Dreyfus.

Za Lucembursko: A. J. Clasen.

Za Nizozemsko: Dyckmeester.

Za Norsko: Bredo Stabell. Harald Aarflot. Jac. Raeder. Johan Helgeland.

Za Jihoafrickou Unii: D. B. Sole.

Za Spojené království: Harold L. Saunders. B. G. Crewe. J. L. Blake.

Za Spojené státy americké: Casper W. Ooms. Robert P. Terrill. Bennett Boskey. Howland H. Sargeant. John C. Green.

Príloha.

(Překlad.) Dohoda. Vlády, které přistoupily k této dohodě, přejíce si uspořádati bývalé německé patenty nacházející se v jejich držení nebo kontrole, souhlasily s následujícím:

Článek 1.

S výhradou ustanovení dalších článků, všechny vlády přistoupivší k této dohodě se zavazují, že všechny jimi udělené a v jejich držbě nebo kontrole se nalézající bývalé německé patenty podle všeobecného zákona a ustanovení upravujících německý majetek, které nezanikly nebo se nestaly veřejným majetkem, mají býti věnovány veřejnosti nebo prohlášeny za veřejný majetek, nebo nepřetržitě umožněno státním příslušníkům všech vlád přistoupivších k dohodě získávat k nim bezplatné licence.

Článek 2.

V případech, kdy vláda přistoupivší k této dohodě, umožní svým vlastním státním příslušníkům udělení licencí nebo jinak nabytí práv k patentům, na nichž byla dříve německá účast (jiné než ony patenty stanovené v čl. 1), získání takových práv má býti umožněno státním příslušníkům všech vlád přistoupivších k této dohodě za těchže podmínek jako příslušníkům vlastním.

Článek 3.

S výhradou ustanovení čl. 4, veškeré licence poskytnuté podle čl. 1 a veškeré licence poskytnuté podle čl. 2, pokud vládě není bráněno podmínkami nabytého patentu, licence nebo jiného práva, mají zahrnovat práva vykonávat a provádět vynálezy podle patentů a právo vyrábět, užívat a prodávat výrobky podle vynálezů, bez zřetele na místo výroby těchto výrobků.

Článek 4.

Ustanovení článků 1 a 2 platí s tou výhradou, že všechny vlády mají právo učiniti vhodná opatření k ochraně a zachování práv vlastnických, licenčních a jiných, nebo účastí na takových patentech, které byly pravoplatně uděleny nebo získány ne Němcem před 1. srpnem 1946. Výlučnou licenci udělenou před 1. srpnem 1946 je dovoleno chránit tím, že po dobu trvání takové výlučné licence nebudou uděleny žádné další licence a nevýlučnou licenci je dovoleno chránit tím, že osobám nově oprávněným z licencí budou uloženy stejné podmínky, které byly uloženy existujícím oprávněným z licencí.

Článek 5.

Pro účely této dohody, všechny vlády mohou považovat za Němcům nepatřící patenty nebo dílčí práva k patentům, náležející osobám zvlášt. kategorií (na př. Němcům, sídlícím mimo Německo, něm. uprchlíkům atd.), jejichž majetek tyto vlády vyňaly nebo v budoucnosti vyjmou z dosahu platnosti svých všeobecných ustanovení něm. majetku.

Článek 6.

Za účelem provedení této dohody a zajištění výměny informací prostřednictvím ústřední kanceláře, vláda francouzské republiky učiní potřebná opatření, aby zprávy vlád přistoupivších k této dohodě byly přijímány a rozšiřovány, a aby tyto vlády byly uvědomovány o věcech, které by je mohly zajímat se zřetelem k této dohodě.

Článek 7.

Všechny vlády přistoupivší k této dohodě dodají v nejkratší době ústřední kanceláři zmíněné v článku 6 za účelem rozeslání ostatním vládám přistoupivším k této dohodě seznam všech patentů,

které byly dřív německým majetkem zcela nebo zčásti a které nepřicházejí v úvahu pro zevšeobecnění nebo udělování bezplatných licencí příslušníkům těchto států, spolu se seznamem licencí a německých účastí existujících k těmto patentům. Mimo to ony vlády, které tak mohou učiniti bez obtíží, dodají seznam všech dosud platných patentů, k nimž je možno získat bezplatné licence, jakož i všech patentů, které zanikly nebo byly zevšeobecněny.

Článek 8.

Vlády zastoupené na londýnské konferenci mohou přistoupiti k této dohodě podpisem v Londýně do 31. prosince 1946. Vláda Spojeného království oznámí všem ostatním vládám zastoupeným na konferenci jména oněch vlád, které podepsaly tuto dohodu.

Článek 9.

Ostatní členské vlády Spojených národů nebo zemí, které zůstaly neutrálními během druhé světové války, mohou přistoupiti k této dohodě tím, že oznámí vládě Spojeného království své přijetí této dohody před 1. lednem 1947. Vláda Spojeného království oznámí všem vládám zastoupeným na londýnské konferenci o německých patentech, nebo které přistoupily k této dohodě podle tohoto článku, všechny přístupy takto oznámené.

Článek 10.

Vláda přistoupivší k této dohodě může rozšířiti působnost této dohody na kteroukoliv ze svých kolonií, zámořských území nebo na území pod jejím protektorátem nebo pravomocí nebo které spravuje podle mandátu, oznámením zaslaným vládě Spojeného království.

Vláda Spojeného království sdělí všem ostatním vládám přistoupivším k této dohodě oznámení, které obdrží podle tohoto článku.

Článek 11.

Tato dohoda nabude účinnosti, jakmile bude podepsána nebo přijata vládami republiky francouzské, Spojeného království, Spojených států amerických a čtyřmi dalšími zeměmi.

Na důkaz dole uvedení, náležitě zmocnění podepsali tuto dohodu.

Vyhotoveno v Londýně 27. července 1946, v jazyce anglickém a francouzském, při čemž oba texty jsou stejně autentické, v jediném exempláři, který zůstane uložen v archivu vlády Spojeného království. Vláda Spojeného království zašle ověřené kopie této dohody všem vládám zastoupeným na londýnské konferenci o německých patentech a všem vládám oprávněným přistoupiti k této dohodě podle ustanovení čl. 9.

Za vládu australskou:

Za vládu lucemburskou:
A. J. Clasen.

Za vládu belgickou:
G. Walravens.

Za vládu nizozemskou:
Dyckmeester.

Za vládu kanadskou:
N. A. Robertson.

Za vládu norskou:
Reidar Solum.

Za vládu československou:
Max Lobkowicz.

Za vládu Jihoafrické Unie:
Eugene K. Scallon.
30. XI. 1946.

Za vládu dánskou:
E. Schram-Nielsen.

Za vládu francouzské republiky:
R. Monmayou.
E. Mathon.

Za vládu Spojeného království:
Harold L. Saunders.
B. G. Crewe.

Za vládu Spojených států amerických:
Casper W. Ooms.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.